

Juhász Anikó

Képek

Este volt... idegszálain szétpendült a csönd,
és úgy ugrált tovább, akár a hangjukról lemetszett
kiskutyák. Éles tapintással ölelődött hozzánk a
köd, a tó szinte már saját partjain üldögélt,
s hosszan-hosszan azt figyelte, mint fogja
két kezébe arcának legpontosabb vázát az örület.

*

Esedékes az ősz is, esedékes a tél is,
épp tegnap óta – hisz többívű mozgásba lendült
az Idő aranycsibésen csúszkáló feneke.

Baka István

Karácsonyi ének

(Az Apokalipszis szakácskönyvéből – 2.)

Zörög a fény, az égi sztaniol.
Bontogatják a megavasodott
bonbont – a Földgolyót – az angyalok;
nyáluk csurog, s kialszik a Pokol

egy percre, – ámde máris újralobban
s cukortól kéken ég a kárhozat
(mint akta új lapján az áthozat);
olt s szít az édes nyál, ha tűzbe pottyán.

Zörög a fény, a gyúrt ezüstpapír;
golyóba gyúrni – Nappá – régi móka, –

éj-csokoládénk épp olyan csalóka,
mint hámoztalan túlfelén a pír.

Csillag vakít, bolygói fénylenek:
Tejút-karácsonyfánk áram alatt...
Megrágnak, Föld, az égi tejfogak,
angyali óvodák emésztenek.

Zörög a fény, hengergetik javában
a sztaniollá fémesült reményt, –
a doktor Isten kitöltötte vényt
nem váltják be a földi patikában.

Parti Nagy Lajos

Kis őszi rádióvers

(Balassa Péternek)

a rádióban nincs adás,
reggelre vers kell, hát legyen,
fáradtságát csavarja át,
mint potmétert az éteren.
húzza a föld veszélyesen,
vizes kabát a kedv, mi támad,
de harminckilenc évesen
tud némely rutinériákat,
és csukott szemmel teljesít,
ott belül vak van, békalencse,
öngyulladásig préseli,
s a kegyelem ezen túl csak szerencse.
eszi a föld az őszt, eszi,
rágja fehér botját, a tollat,
húzza a föld s tán azt hiszi,
ha térden áll, el sem botolhat.
húzza a föld veszélyesen,
harminckilenc az néha szinte hetven,